

ר'אש יונה. של עולת העוף והעגל בחוץ: מלח אי פריש מנה למזור ולמלחו, כדקמיו (ויקרא ז) ולא תפזים מלח צרימ: שעת הבושר. ליקרב פנימ: שכן קדש מקבלי. אע"פ שהזילו את מור והכניסו והעלו לא ירד, כדמקור המזבח מקדש (לעיל דף עז). הלן והזילו כו: שחיטת דעה איבא בנייהו. לרבי שטט בהמה זלילה פנימ והעלה בחוץ פטור, שלא היטה לה שעת הפשר, דנשחטתה נפסלה; לרבי אליעזר טייב, שהרי הקדש מקבלי, שאם עלה לא ירד: רבה אמר קב"ה בכ"י חז" איבא בנייהו. שעת הפשר ליכא, קדש מקבלי איבא, דכל שפסולו פקדש הקדש מקבלי: כל היבא דנטמא גופו של זה ואחר כך נטמא הבשר. ופסילו על ידי פתרים, מודה רבי יוסי הגלילי דטיב, כדמקור מה לי על ידו מה לי על ידי פתרים, דטעמא דרבי יוסי משום דלין איסור קל על איסור הוא, וכן איסור טומאת הגוף קודם: כי פליגי בשנטמא בשר תורה. ונאסר על זה משום טומאת גוף שאין טיבין עליו פטומת, וכי הדך נטמא הגוף אית ליה לרבי יוסי לין איסור טומאת הגוף קל על איסור זה, ואף על גב דאיסור כולל הוא, דאיבא למימר דמיגו דמיפטר בשאר פתירות טהורות משום טומאת הגוף נפטר נמי דהך, לא אמרינן האי מיגו, הלכך לין רחיה מטמא שאכל את הפטור לקחו, דהקס טומאת הגוף קדים: ורבנן סברי אמרינן מגו. ואיסור כולל קל על איסור אחר, דהא דאמרינן לין איסור קל על איסור, גאסורי דעלמא קאמרינן: נדי דא אמרינן מגו. לחול איסור על איסור ופסילו הוא כולל, מיהו הני מינני היבא דשנין שוין, אכל קבא פ' פתי טומאת הגוף דמירא ומיחול ככולל על טומאת גוף דקילא, דהכי אמרינן בשמיטת חולין דפרק גיד הנשה (דף עז). דרבי יוסי הגלילי לית ליה איסור קל על איסור פסילו על ידי כולל, ובאיסור תמור אית ליה איסור קל על איסור פשהו איסור כולל, גבי אוכל גיד הנשה של עולה דאוקימנא לרבי יוסי הגלילי דקמי טייב פתים: מרתני' השוחט. קדשים בחוץ ללכילת דיוט טייב: והמעלה דהדיוט פטור. משום העלאת חוץ, וטיבא נפרש בגמרא: שנים שאחור בגמרא מפרש לה: העדה וזעזע לו וחוץ והעדה. מאוסה בהמה עגמה. ובגמרא מפרש פלוגתייהו: שיעדה דראש המזבח. שנה מנחם לטם כך" ופעלה, וטעמא מפרש בגמרא: גבו דכתיב וי'י. ואל פסח אכל מועד לא יבאנו לעשות אותו לה' (ויקרא יז).

גליון הש"ס

גמ' מביב ליה שנים שחשבו. ע"י מנחם אור הלכות שמיטה סי' כ"ט נב:

תורה אור השלם

א) ואל פסח אכל מועד לא יבאנו לעשות אותו לוי ונקרת האיש ההוא מעמיו: (ויקרא יז: ט)

ב) ואל פסח אכל מועד לא יבאנו להקריב קרבן לוי מנה לי על ידי פתרים, דטעמא דרבי יוסי משום דלין איסור קל על איסור הוא, וכן איסור טומאת הגוף קודם: כי פליגי בשנטמא בשר תורה. ונאסר על זה משום טומאת גוף שאין טיבין עליו פטומת, וכי הדך נטמא הגוף אית ליה לרבי יוסי לין איסור טומאת הגוף קל על איסור זה, ואף על גב דאיסור כולל הוא, דאיבא למימר דמיגו דמיפטר בשאר פתירות טהורות משום טומאת הגוף נפטר נמי דהך, לא אמרינן האי מיגו, הלכך לין רחיה מטמא שאכל את הפטור לקחו, דהקס טומאת הגוף קדים: ורבנן סברי אמרינן מגו. ואיסור כולל קל על איסור אחר, דהא דאמרינן לין איסור קל על איסור, גאסורי דעלמא קאמרינן: נדי דא אמרינן מגו. לחול איסור על איסור ופסילו הוא כולל, מיהו הני מינני היבא דשנין שוין, אכל קבא פ' פתי טומאת הגוף דמירא ומיחול ככולל על טומאת גוף דקילא, דהכי אמרינן בשמיטת חולין דפרק גיד הנשה (דף עז). דרבי יוסי הגלילי לית ליה איסור קל על איסור פסילו על ידי כולל, ובאיסור תמור אית ליה איסור קל על איסור פשהו איסור כולל, גבי אוכל גיד הנשה של עולה דאוקימנא לרבי יוסי הגלילי דקמי טייב פתים: מרתני' השוחט. קדשים בחוץ ללכילת דיוט טייב: והמעלה דהדיוט פטור. משום העלאת חוץ, וטיבא נפרש בגמרא: שנים שאחור בגמרא מפרש לה: העדה וזעזע לו וחוץ והעדה. מאוסה בהמה עגמה. ובגמרא מפרש פלוגתייהו: שיעדה דראש המזבח. שנה מנחם לטם כך" ופעלה, וטעמא מפרש בגמרא: גבו דכתיב וי'י. ואל פסח אכל מועד לא יבאנו לעשות אותו לה' (ויקרא יז: ט)

ג) איש איש מביב יהוה אשר יאשר ישחט שור או כשב או עז בפחתה או אשר ישחט מחוץ לפחתה: (ויקרא יז: ט)

ד) ואלהם תאמר איש איש מביב ישראל וכן תגיד אשר יגיד פתוקם אשר יעלה עלה או יבתי: (ויקרא יז: ט)

הנהרות וציונים

א) אלא עבם (שמכ"י): ב) בשחט בחוץ (שמכ"י): ג) בשחט בחוץ ומעלה בחוץ (ש"ס): ד) תיבת "שומא" נחקה (ש"ס): ט) כתיב שכן קדשה טומאת הגוף ככרת: ו) חזור והעלה (ש"ס): ז) הריא מבעי שאחור באיבר והעליתו שחיבין או הכי ה"ע (גליון). ויבא בשמי: ט) בשמכ"י נוסף וזמאי פטורין: י) גי' צדיק אבל הכא שאין שניהם שוין תימי: י) דעתין (שמכ"י):

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר ובהים קח.

שחיטת דעה איבא בנייהו. ללאוזה רבי ורבי אלעזר גר"ש סברי כר"ש דלמך דפרק המזבח מקדש (לעיל דף עז). נשחטת זלילה את עלמה לא תרד, דהשפא קדש מקבלי ולא היטה לו שעת הפשר, אכל לרבי יהודה דלמך את עלמה תרד, לין לרבי לין לרבי אלעזר דרבי שמעון שטט זלילה פנימ והעלה בחוץ, לא מציעא (ליה) לרבי יוסי הגלילי דפטור, אלא פסילו לרבנן נמי פטור, כדמוכח בסוף פירקין (למקו ק"א): גבי הא דמקו ר"ש אומר כל שטיבין עליו בחוץ טייבין על פירקין זו פנימ והעלה בחוץ, ומפרש זעירי גופיה שחיטת בהמה זלילה איבא בנייהו, והכי קאמר, השוחט בהמה זלילה פנימ והעלה בחוץ פטור, פירושו, דלין ממקבל פנימ דרבי יהודה דלמך את עלה (לא) ירד, שטט בחוץ והעלה בחוץ טייב, אלמא דפסילו לרבנן דמטיבין שוחט בחוץ ומעלה בחוץ, מודו דשוחט זלילה פנימ ומעלה בחוץ דפטור לרבי יהודה. וקצת פייס, זעירי ורבי אמאי נקטי הכא שחיטת לילה וקבלה ככלי חול, דהיינו כמו נשפך דמה, דלא הו' אלא לרבי שמעון, דלרבי יהודה פתריהו ירדו, הוה להו למימר איבא בנייהו נשחטת חוץ לזמנו וחוץ למקומו דלכילי עלמה לא ירד, דהרי קדש מקבלי ולא היטה לו שעת הפשר. ושמא אגב דנקטי רבה וזעירי בסוף פירקין (סג) גבי פלוגתא דרבי שמעון ורבנן שחיטת לילה וקבלה ככלי חול נקטי נמי הכא. ותרין

ראש בן יונה שאין בו כונית ומלח משלימו לכונית, מהו. אומר ליה רבא מפוזקיא לרב אשי, לאו היינו פלוגתייהו דרבי יוחנן ורבי לקיש. תיבעי לרבי יוחנן, ותיבעי לרבי לקיש. תיבעי לרבי יוחנן, עד כאן לא קאמר רבי יוחנן התם אלא עצם, דמינא דבשר הוא. אבל מלח דלאו מינא דבר יונה הוא לא. תיבעי לרבי לקיש, עד כאן לא קאמר ריש לקיש התם אלא פ' דאי פריש מינה לאו מצוה לאסוקי, אבל הכא דאי פריש מינה לאו מצוה לאסוקי, או דלמא לא שניא. תיקו: רבי יוסי הגלילי אומר בו: השיב רבי תחת רבי יוסי הגלילי, מה לשוחט בפנים ומעלה בחוץ, שהיתה לו שעת הבושר, תאמר בשוחט חוץ ומעלה בחוץ שלא היתה לו שעת הבושר. השיב רבי אלעזר ברבי שמעון תחת רבי יוסי הגלילי, מה לשוחט בפנים ומעלה בחוץ, שכן קודש מקבלי, תאמר בשוחט בחוץ פ' שאין קודש מקבלי. מאי בנייהו. אמר זעירי, שחיטת לילה איבא בנייהו. רבה אמר, כקבלה בכלי חול איבא בנייהו: טמא שאב"ל בין קודש בו: שפיר קאמרי ליה רבנן לרבי יוסי הגלילי. אמר רבא, כל היבא דנטמא טומאת הגוף ואחר כך נטמא בשר, דכולי עלמא לא פליגי דתיב, שכן ט' טומאת הגוף בכרת, כי פליגי בשנטמא בשר ואחר כך נטמא הגוף, דרבנן סברי אמרינן מיגו, ורבי יוסי הגלילי סבר לא אמרינן מיגו, ורבי יוסי, נהי דמיגו לא אמרינן, תיתי טומאת הגוף דחמירא ותחול על טומאת בשר. אמר רב אשי, מפאי דטומאת הגוף חמורה, דלמא טומאת בשר חמורה, שכן אין לה טהרה במקוה: מרתני' חומר בשחיטה מבשליתה, ובעליה מבשחיטה, חומר בשחיטה, ליהושחט להדיוט חייב, והמעלה להדיוט פטור. חומר בעליה, השנים שאחור בסבין ושחטו פטורים, ואחור באבר והעליתו שחיבין או הכי ה"ע (גליון). ויבא בשמי: ט) בשמכ"י נוסף וזמאי פטורין: י) גי' צדיק אבל הכא שאין שניהם שוין תימי: י) דעתין (שמכ"י):

קח. שחיטת דעה איבא בנייהו. ללאוזה רבי ורבי אלעזר גר"ש סברי כר"ש דלמך דפרק המזבח מקדש (לעיל דף עז). נשחטת זלילה את עלמה לא תרד, דהשפא קדש מקבלי ולא היטה לו שעת הפשר, אכל לרבי יהודה דלמך את עלמה תרד, לין לרבי לין לרבי אלעזר דרבי שמעון שטט זלילה פנימ והעלה בחוץ, לא מציעא (ליה) לרבי יוסי הגלילי דפטור, אלא פסילו לרבנן נמי פטור, כדמוכח בסוף פירקין (למקו ק"א): גבי הא דמקו ר"ש אומר כל שטיבין עליו בחוץ טייבין על פירקין זו פנימ והעלה בחוץ, ומפרש זעירי גופיה שחיטת בהמה זלילה איבא בנייהו, והכי קאמר, השוחט בהמה זלילה פנימ והעלה בחוץ פטור, פירושו, דלין ממקבל פנימ דרבי יהודה דלמך את עלה (לא) ירד, שטט בחוץ והעלה בחוץ טייב, אלמא דפסילו לרבנן דמטיבין שוחט בחוץ ומעלה בחוץ, מודו דשוחט זלילה פנימ ומעלה בחוץ דפטור לרבי יהודה. וקצת פייס, זעירי ורבי אמאי נקטי הכא שחיטת לילה וקבלה ככלי חול, דהיינו כמו נשפך דמה, דלא הו' אלא לרבי שמעון, דלרבי יהודה פתריהו ירדו, הוה להו למימר איבא בנייהו נשחטת חוץ לזמנו וחוץ למקומו דלכילי עלמה לא ירד, דהרי קדש מקבלי ולא היטה לו שעת הפשר. ושמא אגב דנקטי רבה וזעירי בסוף פירקין (סג) גבי פלוגתא דרבי שמעון ורבנן שחיטת לילה וקבלה ככלי חול נקטי נמי הכא. ותרין

עין משפט נר מצוה

י' א ב מ'י פ"ח מהלכות מעשה"ק הלכה ז' וע"ש בראב"ד וכו': ב' א מ'י פ"ח מהלכות מעשה"ק הלכה טו: כ' א מ'י פ"ט שם הלכה ז' כ' ז מ'י פ"ט שם הלכה י' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ:

ליקוטי רש"י

דנטמא [הגוף] ואחר כך נטמא הבשר. דטמא שאכל טהור וטמא שנגעו שקדמה טומאת גופו לטומאת קדש מודי רבי יוסי דתיב דכיון דאיסורי גופיה אימפר קדש זה דאיסור כרת וכי הדך דאיסורי גופו שחטו טומאת הגוף לא פטור. דבד"י ע"מא ד' פליגי דהויב' דאיסור כרת קדים כי פליגי נטמא הבשר מחלה ונאסר על כהנים בלא ונטמא שחטו טהור או מניגו דחילל אטוהרות חילל נמי אטמאות ויש כן איסור כולל [וחילין ק"א]. שנים שאחור בסבין ושחטו פטורים, ואחור באבר והעליתו שחיבין או הכי ה"ע (גליון). ויבא בשמי: ט) בשמכ"י נוסף וזמאי פטורין: י) גי' צדיק אבל הכא שאין שניהם שוין תימי: י) דעתין (שמכ"י):

עין משפט נר מצוה

י' א ב מ'י פ"ח מהלכות מעשה"ק הלכה ז' וע"ש בראב"ד וכו': ב' א מ'י פ"ח מהלכות מעשה"ק הלכה טו: כ' א מ'י פ"ט שם הלכה ז' כ' ז מ'י פ"ט שם הלכה י' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ:

עין משפט נר מצוה

י' א ב מ'י פ"ח מהלכות מעשה"ק הלכה ז' וע"ש בראב"ד וכו': ב' א מ'י פ"ח מהלכות מעשה"ק הלכה טו: כ' א מ'י פ"ט שם הלכה ז' כ' ז מ'י פ"ט שם הלכה י' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ:

עין משפט נר מצוה

י' א ב מ'י פ"ח מהלכות מעשה"ק הלכה ז' וע"ש בראב"ד וכו': ב' א מ'י פ"ח מהלכות מעשה"ק הלכה טו: כ' א מ'י פ"ט שם הלכה ז' כ' ז מ'י פ"ט שם הלכה י' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ:

עין משפט נר מצוה

י' א ב מ'י פ"ח מהלכות מעשה"ק הלכה ז' וע"ש בראב"ד וכו': ב' א מ'י פ"ח מהלכות מעשה"ק הלכה טו: כ' א מ'י פ"ט שם הלכה ז' כ' ז מ'י פ"ט שם הלכה י' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ: כ' ח מ'י פ"ט שם הלכה ז' ע"י כ"מ: